

Szerelmi dráma két felfogásban

Írhatta volna manapság Karinthy Frigyes

1.

Félfü: Azt hiszem, szerelmes vagyok beléd. Előző nőmet még inkább szerettem, de ez már a múlt. Szembenem te vagy az, aki szerelmemre igazán méltó. Punktum.

Aktuális nő: mosolyog meghatottan. Kinéznek az ablakon és nézik, ahogy a járókelők járnak-
kelnek. Élvezik a harmóniát, az őszinte kapcsolódást, a meghittséget. A félfü agyán átfut egy
gondolatfoszlány és rémülten az emeletre rohan. Bömböltetni kezdi a legkeményebb zenét,
amit otthon talál. Aktuális nője összetakarítja a házat, vacsorát főz, kimeszelteti a házat és
végzi mindennapi teendőjét. Rosszat sejt. A félfü két és fél hónap múlva jön elő emeleti
szobájából.

Félfü: Hiszem azt, belém szerelmesed vagyok. Megrázza fejét, hogy megszüntesse a zaj
hatására agyában kialakult káoszt. Talán vagyok. Akarom mondani, megkeresem kicsit
önmagamnak azt a részét, ami mintha elrejtőzött volna előlem, majd jövők.

Aktuális nő: Nem értem. Azt akarod mondani, hogy amit két hónapja mondtál, az tévedés
volt?

Félfü: Nem tudom, de ne láss azonnal rémeket! *Hogy szavainak nyomatékot adjon,
háromszor pofon vágja a meglepett nőt. A lelkében megszólaló kételyeket megszüntetendő
átrohan a szomszéd kerületbe, és négy órán át csókolózik egyik volt nőjével. Gyöngye
pillanataiban véletlenül magáévá is teszi őt, de ők ezt nem veszik észre, mert túlságosan
meglepettek. Elnézést kér a váratlan látogatásért, és mintha mi sem történt volna, hirtelen
magára kapja ruháját és elsiet. Otthon végre úgy érzi, lelkében mindent helyre tett, megértett.*

Félfü: Komoly, férfias és tekintélyt parancsoló motoromon megtettem néhány komoly, férfias
kilométert. Azért voltam távol. *Kínos csend. A szabadság érzése újra felvillanyozott, mindent
eldöntő tesztet végeztem el, és úgy érzem, tisztába jöttem érzéseimmel. Téged szeretlek és
nem mást.*

Aktuális nő: De mégis milyen tesztről van szó? *Hangja kételkedéstől és bizalmatlanságtól
reszket.*

Félfü: Az nem érdekes. Hidd el, nem fontos. Nem is tudom. Az a fő, hogy itt vagy. Hogy itt
lehetsz mellettem te. Törődhetsz a mindennapokban velem. A félfüvel. Éhes vagyok én. Adj
ennem NEKEM.

Aktuális nő: enni ad.

2.

Két héttel később.

Félfü: már egy hete csendben van, kerüli a nőt.

Aktuális nő: bátortalanul benyit a hangos zeneszobába, ahol üvölt a félfü zene, és jelzi, hogy
szólna néhány szót. A félfü nem örül, tudja, hogy feltűnhetett már viselkedése, és kérdőre
vonják most ŐT.

Aktuális nő: Te nem szeretsz engem. Elkerülsz, és nem bánod, hogy második hete nem
alszom egy percet sem a szomorúság és rossz előérzetem miatt. Kilenc alkalommal kihánytam
a beleimet, a bizonytalanságtól kiújult az agysérvem. Csak annyit kérek, mondd el, mi a baj.
Vagy valld be, hogy tévedtél, amikor úgy érezted, hogy szeretsz engem. Akkor elmegyek, de
ne hagyj ebben a szörnyű bizonytalanságban!

Félfü: Indulatában kétszer tépi le a nő fejét. Ne merd helyettem eldönteni, hogy mit érzek!!!
Annyira mérges, hogy minden bútort összetörne, de ugyanannyira anyagias is, így mielőtt
zúzni kezdene, meggondolja magát és inkább a nőt veri agyon.

Értsd meg, az érzéseimet nem befolyásolhatom! Szeretlek, annyira, amennyire félfias lelkem engedi, és ez legyen elég neked! Nem tudok többet nyújtani. Különbem nem tudom miért, de valahogy olyan lehangolt vagyok. Rájöttem, hogy én egy nagy gyerek vagyok. Nem is egy, hanem sok-sok gyerek vagyok! Nem tudom. Hogyan is várhatod, hogy gyerek létemre ilyen komoly kérdésekre válaszolgassak? Azt hiszem, meg kell keresnem önmagamat.

Azonnal aludni megy, hogy kipihenje magát az újabb út előtt. Érti, hogy a motor, ami bár hihetetlenül félfias egy közlekedési eszköz, most nem éreztetné vele eléggé félfiaságának mivoltát, ezért úgy dönt, komolyabb eszközökhöz nyúl. Egy hatalmas traktorba ül bele, amit apjától kér abból az alkalomból, hogy ő gondolkodni fog. Apja megveszi neki, mint minden mást, amire általában szüksége van. A félfí útnak indul, de előtte bőrnadrágot, bőrkabátot, bőrkesztyűt, bőrsálát, bőrcsizmát és bőregeret vesz magára. Örömmel veszi észre, hogy az arcán szintén bőr található! Ez roppantmód megnyugtatója, hiszen bár jó néhányszor próbálta, a fejére sajnos eddig semmilyen bőrből készült ruhadarabot nem sikerült felvennie. Ettől a személyiségéhez méltó, erőt sugárzó öltözéktől azonnal jobban érzi magát, de tudja, ez még nagyon kevés! Beül a traktorba, és elindul az önmegismerés útján.

Félfí: Én most elmegyek. Ha akarsz, itt maradhatsz. Nem tudom, mikor jövök én vissza. Nem tisztázódott bennem, hogy mit érzek és miért, s hogy mit fogok érezni majd, ha megjöttem. Nem tudom, hogy miért szeretlek-e. Nem tudom, fiú vagyok-e vagy lány. Nem értem, miért zúg agyamban mindenféle erőszakos ritmus.

Monológját folytatva észre sem veszi, hogy a traktor elindult alatta és ő már sok kilométert megtett. Pedig azt hitte, még mindig a nőhöz beszélt. A nőhöz, aki közben teljes méltósággal ölte meg magát, majd csöndesen, könnyeit nyelve összecsomagolt, hogy átadja helyét utódjának, az újabb aktuális nőnek.